

streget og meget detaljeret beskrevet, hvad der er hensigten med sådan et samarbejde, og der bliver lagt op til, at for at opfylde hensigterne med hjælpen til børnene og deres familier er det meget vigtigt, at der bliver samarbejdet både på tværs af faggrænser og på tværs af sektorer.

Der har været en række forskellige metodeudviklingsprojekter, hvor vi har støttet kommunerne i nye former for samarbejde, og som noget nyt har vi gjort det, at vi har brugt erfaringerne fra de modelprojekter som undervisningsmateriale. Socialministeriet blander sig jo ellers ikke i, hvad det er for bøger, man bruger, når man uddanner pædagoger og sagsbehandlere. Men egentlig synes jeg, at det er en ret nærliggende og en god idé, at vi er med til at opsamle og formidle nogle af de gode erfaringer, der er ude omkring, til nye lærebøger til de forskellige seminarier og sociale højskoler, og det har vi egentlig haft gode erfaringer med.

Noget af det, der er sket på det seneste, er, at vi har fået et utrolig godt samarbejde med Kommunernes Landsforening om en bedre indsats i landets socialforvaltninger. Man kan jo sige, at socialforvaltningen er jo mødestedet mellem borgerne og den sociale lovgivning, og hvis ikke det mødested fungerer som et bindeled mellem hensigten i lovgivningen og den enkelte borger, jamen så er det, der opstår problemer, uløste problemer for borgerne, og frustrationer og manglende effektivitet, kan man også sige, i den offentlige indsats og i den måde, vi bruger pengene på.

Det er baggrunden for, at vi i Socialministeriet er gået sammen med Kommunernes Landsforening og en håndfuld kommuner om at udvikle bedre instrumenter og værktøjer til at sikre en bedre indsats i socialforvaltningerne. Og én af de ting, man dér arbejder med, er lige præcis det tværfaglige og det tværsektorielle arbejde.

Vi har også det, der hedder et anbringelsesudvalg, hvor vi sammen med kommuner og amter ser på mulighederne for at anbringe børn, og hvordan man samarbejder om hele anbringelsesforløbet. Vi har et evalueringsprogram, hvor noget af det, vi har manglet i socialt arbejde, er en vurdering af, om den store indsats, der bliver gjort ude omkring, rent faktisk har den virkning, vi sigter efter den skal have. Og det drejer sig også om at vurdere, hvordan der bliver samarbejdet ude omkring, om det er med den størst mulige effekt i forhold til de familier og børn, der er tale om.

Vi har valgt nogle særlige fokusområder ud. Vi ser f.eks. på familier med alkohol- og narkotikaproblemer, hvor forældrene er misbrugere på den ene eller den anden måde, og hvor vi ved, at det er børn, der i særlig høj grad kommer i klemme, og hvor vi ved, at det også er her, der i høj grad er brug for en tværfaglig indsats. Det drejer sig også om børn af forældre, der sidder i fængsel, og noget af det, vi også går i gang med, er børn, der er blevet seksuelt misbrugt eller oven i købet har været udsat for incest.

Endelig ved vi også, at når det drejer sig om børn og børnefamilier med en anden etnisk baggrund, så er der også her særlig brug for en bevågenhed for, at de instanser, der har med de børn og familier at gøre, bliver bedre til at arbejde sammen.

Endelig kan man sige, at det største skridt, vi er ved at tage, er et lovforslag om særlig støtte til børn og unge, hvor der som noget helt nyt nu kommer ind, at der faktisk er lagt op til en lovbestemmelse om, at der skal samarbejdes på tværs i den enkelte kommune, altså et påbud om, at man skal have et team af de instanser, der har med socialt belastede børn og børnefamilier at gøre.

Den konstruktion har vi allerede i Sundhedsministeriets lovgivning om børns sundhed, men det er for snævert et sigte, og derfor er vi enige om at brede den bestemmelse ud, så den også omhandler sociale forhold. I det hele taget kan man sige, at det lovforslag tager fat omkring nogle af de problemer, der stadig væk er, når det drejer sig om at hjælpe de mest belastede børn og deres forældre.

En anden bestemmelse, der er lagt op til i det nye lovforslag, er et pålæg om kvalitetsstandarder, altså at den enkelte kommune skal beskrive, hvad det er for en indsats, vi gør for de her familier, det drejer sig om, og hvad det er for nogle mål, vi har, og hvordan vi har tænkt os at nå de mål.

Jeg ser meget frem til, at det lovforslag bliver behandlet i Folketinget. Der har været en meget bred politisk drøftelse allerede under det lovforberedende arbejde, der har stået på i over et år, fordi det er et ret vanskeligt område, vi har med at gøre. Men jeg synes, at her er et område, hvor vi stadig væk bør have dårlig samvittighed, fordi der er børn, der har meget vanskelige opvækstvilkår, som ikke får den hjælp, de skal have, og derfor bringer deres negative sociale opvækst med sig videre op i voksentilværelsen.